

SFS 1971: 293

Utkom från trycket
den 17 juni 1971

Lag om ändring i lagen (1965: 719) om säkerheten på fartyg;

given Sofiero den 4 juni 1971.

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit gott att i fråga om lagen (1965: 719) om säkerheten på fartyg förordna,

dels att i 1 kap. 6 och 12 §§, 2 kap. 3—6 §§, 4 kap. 2 och 5 §§, 5 kap. 6 §, 6 kap. 2, 4 och 6 §§, 7 kap. 2, 3, 7, 9—13, 15 och 17—20 §§, 9 kap. 2 och 10 §§, 11 kap. 2 och 4 §§ samt övergångsbestämmelserna ordet "sjöfartsstyrelsen" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "sjöfartsverket" i motsvarande form,

dels att i 9 kap. 10 § orden "statens fartygsinspektion" skall bytas ut mot "sjöfartsverket",

dels att i 11 kap. 2 § ordet "styrelsen" skall bytas ut mot "verket",

dels att 1 kap. 3 och 10 §§, 7 kap. 5, 6 och 14 §§, 8 kap. 2 och 4 §§, 10 kap. 11 § samt 11 kap. 1 och 3 §§ skall ha nedan angivna lydelse,

dels att i lagen skall införas en ny paragraf, 7 kap. 8 a §, av nedan angivna lydelse.

1 KAP.

3 § Tillsyn av fartyg i de hänseenden som behandlas i denna lag utövas av sjöfartsverket. Konungen äger förordna svensk konsul att utöva tillsyn utom riket.

I frågor som avse ombordanställdas skydd mot ohälsa och olycksfall i arbetet skall tillsynen utövas under samverkan med arbetarskyddsstyrelsen.

Över fartygs bemanning utövas tillsyn även av mönstringsförrättare.

10 § Certifikat enligt denna lag skall utfärdas för visst fartområde eller del av fartområde och för bestämd tid. I certifikat må anges särskilt villkor för att det skall vara giltigt. Giltighetstiden för certifikat må förlängas.

Fartområdena äro:

a) *inre fart*: fart inom riket i hamnar, floder, kanaler och insjöar

ävensom inomskärs vid kusterna samt fart i Kalmarsund; med fart som nu sagts likställas all fart i Öresund och på Oslofjorden intill Larvik;

b) *stor kustfart*: annan fart än som anges under a) till eller från in- eller utrikes orter, belägna vid Östersjön eller därmed i sjöfartsförbindelse varande farvatten, dock ej bortom linjen Hanstholm—Lindesnäs eller bortom Cuxhaven;

c) *nordsjöfart*: annan fart än som anges under a) och b), dock ej bortom linjen Trondheimsfjorden—Shetlands nordpynt, därifrån västerut till 11° västlig longitud, därifrån längs denna longitud över Irlands västkust till 48° nordlig latitud och därifrån österut längs denna latitud till Brest;

d) *oceanfart*: all annan fart än som anges under a)—c).

Nyttjas fartyg i fart mellan utländska orter, äger sjöfartsverket, om det med hänsyn till farvattnets beskaffenhet eller andra förhållanden prövas lämpligt, förordna att fartyget må anses nyttjat i därmed jämförlig, mindre vidsträckt fart än som eljest vid tillämpning av andra stycket skulle vara fallet.

7 KAP.

5 § Om annat fartyg än passagerarfartyg är högst tjugofyra år och har högsta klass i klassificeringsanstalt som omfattas av förordnande enligt 1 kap. 14 §, skall det undergå förnyad sjövärdighetsbesiktning inom fyrtyoåtta månader efter senast företagen sjövärdighetsbesiktning eller, om sjöfartsverket medger det, inom sextio månader efter senast företagen sjövärdighetsbesiktning.

Har fartyget icke sådan klass som nu nämnts eller är det äldre än tjugofyra år, bestämmer sjöfartsverket den tid, inom vilken nästa sjövärdighetsbesiktning skall äga rum. Med beaktande särskilt av fartygets ålder och allmänna tillstånd skall tidpunkten bestämmas till tidigast tjugofyra och senast fyrtyoåtta månader efter senast företagen sjövärdighetsbesiktning. Har fartyg som är äldre än tjugofyra år högsta klass, må dock sjöfartsverket medgiva att den tid, inom vilken förnyad sjövärdighetsbesiktning skall äga rum, utsträcker till sextio månader, om synnerliga skäl föreligga.

Bestämmelserna i denna paragraf gälla ej fartyg med mindre brutto-dräktighet än 100 registerton.

6 § Sjöfartsverket äger meddela anstånd med förnyad sjövärdighetsbesiktning under högst tre månader eller, om särskilda skäl föreligga, högst sex månader.

8 a § Sjöfartsverket äger meddela anstånd med mellanbesiktning under högst tre månader eller, om särskilda skäl föreligga, högst sex månader.

14 § Fartyg skall undergå extra besiktning, när fartyget genomgått större ombyggnad, reparation eller förnyelse eller lidit skada som kan inverka menligt på sjövärdigheten.

Om det med hänsyn till fartygs ålder, allmänna tillstånd eller omständigheterna i övrigt föreligger särskilda skäl, äger sjöfartsverket besluta att fartyget skall undergå extra besiktning även i annat fall än som avses i första stycket.

Bestämmelserna i första och andra styckena gälla passagerarfartyg, oavsett dräktighet, och annat fartyg med en bruttodräktighet av minst 20 registerton.

8 KAP.

2 § Förbud enligt 1 § må meddelas av sjöfartsverket eller annan tillsynsmyndighet som Konungen bestämmer. Utom riket må sådant förbud meddelas även av svensk konsul som förordnats att utöva tillsyn av fartyg. Förbud enligt 1 § andra stycket må därjämte meddelas av myndighet som avses i 1 kap. 5 § samt, oberoende av förordnande, av svensk konsul. Har sådant beslut inom sjöfartsverket meddelats av annan än chefen för den avdelning till vilken frågor om säkerheten på fartyg hör (sjösäkerhetsdirektören) eller meddelats av annan myndighet, skall beslutet genast underställas sjösäkerhetsdirektören.

Beslutet skall innehålla uppgift om skälen för förbudet och de åtgärder som skola vidtagas för rättelse. Avskrift av beslutet skall genast tillställas redaren eller den som i redarens ställe brukar fartyget, befälhavaren samt, om förbudet avser utländskt fartyg, diplomatisk eller konsulär representant för det land där fartyget hör hemma.

4 § Har fartygs avgång hindrats till följd av förbud, som meddelats av sjöfartsverket genom annan än sjösäkerhetsdirektören eller av annan myndighet, och har förbudet ej godkänts av sjösäkerhetsdirektören, är staten, om skälig anledning till förbudet finnes icke ha förelegat, skyldig att ersätta den skada som må ha vållats genom förbudet.

Talan om ersättning enligt första stycket skall väckas vid Stockholms tingsrätt inom två år från den dag då förbudet meddelades. Försummas det, är talan förlorad.

10 KAP.

11 § I fråga om mål om ansvar enligt denna lag eller föreskrift som utfärdas med stöd av lagen äga bestämmelserna i 336 och 338 §§ sjölagen motsvarande tillämpning.

11 KAP.

1 § Talan mot beslut enligt denna lag som meddelats av tillsynsmyndighet, som ej är central förvaltningsmyndighet, i annan fråga än sådan som avses i 8 kap. 1 §, föres genom besvär hos sjöfartsverket.

Beslut som avses i första stycket skall, om ej annat anges i beslutet, lända till efterrättelse, intill dess sjöfartsverket i anledning av anförda besvär eller eljest annorlunda förordnar.

3 § Mot beslut som meddelats av sjöfartsverket genom annan än sjösäkerhetsdirektören eller av annan tillsynsmyndighet i fråga, som avses i 8 kap. 1 §, må talan ej föras.

Talan mot beslut som meddelats av sjöfartsverket genom sjösäkerhetsdirektören i fråga, som avses i 8 kap. 1 §, föres hos kammarrätten genom besvär.

Mot annat beslut enligt denna lag av sjöfartsverket eller av annan tillsynsmyndighet, som är central förvaltningsmyndighet, föres talan hos Konungen genom besvär.

Om ej annat anges i beslut som avses i denna paragraf, skall det utan hinder av anförda besvär lända till efterrättelse, intill dess besvärsmyndigheten eller, i fråga om beslut som skall underställas, sjösäkerhetsdirektören annorlunda förordnar.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

I fråga om talan mot beslut, som meddelats före denna lags ikraftträdande, gäller äldre bestämmelser.

Talan mot beslut, som sjöfartsverket genom sjösäkerhetsdirektören efter lagens ikraftträdande men före den 1 januari 1972 meddelat i fråga som avses i 8 kap. 1 §, föres hos Konungen.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit.

Sofiero den 4 juni 1971.

GUSTAF ADOLF
(L. S.)

SVEN-ERIC NILSSON
(Kommunikationsdepartementet)

